

окремим рядком у Звіті про сукупний дохід. Крім цього, прийнятий 5 жовтня 2017 року закон набирає чинності з 1 січня 2018 року і передбачає гармонізацію національних стандартів бухгалтерського обліку із законодавством Європейського Союзу [2]. Тепер у Законі України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» передбачається, що національні стандарти бухгалтерського обліку повинні відповідати міжнародним стандартам фінансової звітності, а також законодавству Європейського Союзу у сфері бухгалтерського обліку. Таким чином, форма звітності за міжнародними стандартами затверджується Мінфіном та буде мати єдиний електронний формат. Положення щодо подання звітності за міжнародними стандартами в електронній формі набирають чинності з 1 січня 2019 року.

Список використаних джерел

1. Лучко М., Остап'юк М., Даньків Й. Класифікація та характеристика основних положень (стандартів) бухгалтерського обліку. Вісник Житомирського державного технологічного університету. Серія: Економічні науки. 2003. № 3 (25). С.56-63.
2. Про внесення змін до Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» щодо удосконалення деяких положень : Закон від 05.10.2017 №2164-VIII // База даних «Законодавство України» / ВР України. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2164-19> (дата звернення: 09.11.2017)
3. Про затвердження Національного положення (стандарту) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності»: Закон від 07.02.2013 №73 // База даних «Законодавство України» / ВР України. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0336-13/page> (дата звернення: 09.11.2017).
4. Сопко В.В. Бухгалтерський облік капіталу підприємства (власності, пасивів) : Навч. посібник. К : Центр навчальної літератури, 2006. 312 с.
5. Державна служба статистики України: офіційний сайт [Електронний ресурс]. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua/> (дата звернення: 15.12.2016).

Мельник Н.Г.

кандидат економічних наук, доцент

Білоус В.С.

магістр

Тернопільський національний економічний університет

м. Тернопіль, Україна

ОСОБЛИВОСТІ КОНСОЛІДОВАНОЇ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ УСТАНОВ ДЕРЖАВНОГО СЕКТОРУ

На даний час в Україні зростає роль звітності особливого виду, а саме консолідованої фінансової звітності. Причинами є глобалізація бізнесу, укрупнення внаслідок злиття та поглинання корпорацій, подолання державних кордонів і розвиток транснаціональних корпорацій, активний вихід вітчизняних компаній на міжнародні фондові ринки. Методологія консолідації звітності досить складна, але в той же час логічна і виправдана, оскільки впливає з економічної сутності бізнесу та ролі звітності як інформаційної бази для прийняття рішень. У цьому сенсі, на думку окремих науковців, методологію консолідації можна вважати закономірним продовженням «звичайного» обліку [5].

Склад, форми, принципи підготовки та подання фінансової звітності в державному секторі, загальні вимоги до визнання і розкриття її елементів визначені Національним

положенням (стандартом) бухгалтерського обліку в державному секторі 101 «Подання фінансової звітності».

Порядок складання консолідованої фінансової звітності визначає Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку в державному секторі 102 «Консолідована фінансова звітність». Цей стандарт також регулює загальні вимоги до розкриття інформації щодо складання консолідованої фінансової звітності в державному секторі [2].

Зауважимо, що НП(С)БОДС 102 не застосовується суб'єктами державного сектору стосовно фінансової звітності суб'єктів господарювання, які відносяться до підприємств державного, комунального секторів економіки. Стосовно даної групи підприємств для формування фінансової звітності яка підлягає консолідації, застосовується НП(С)БО 2 «Консолідована фінансова звітність».

Визначення консолідованої фінансової звітності, які містяться у згаданих вище стандартах, згруповано у таблиці 1.

Таблиця 1

Визначення консолідованої фінансової звітності

	НП(С)БОДС 102 «Консолідована фінансова звітність»	НП(С)БО 2 «Консолідована фінансова звітність»
Консолідована фінансова звітність	фінансова звітність, яка відображає фінансовий стан, результати діяльності та рух грошових коштів контролюючого суб'єкта та контрольованих ним суб'єктів як єдиної економічної групи;	звітність, яка відображає фінансовий стан, результати діяльності та рух грошових коштів підприємства та його дочірніх підприємств як єдиної економічної одиниці;
Консолідовану фінансову звітність подає	контролюючий суб'єкт державного сектору	материнське підприємство

Отже, між даними стандартами є певні відмінності, зумовлені особливостями діяльності та фінансування суб'єктів державного сектору та підприємств, які займаються комерційною діяльністю.

Консолідована бухгалтерська (фінансова) звітність установ державного сектору формується відповідно до загальних вимог до складу та порядку розкриття показників бухгалтерської (фінансової) звітності та пояснень до них, встановленими чинним законодавством з регулювання бухгалтерського обліку для установ державного сектора. Це звітність, підготовлена щодо групи суб'єктів звітності, в якій показники їх активів, зобов'язань, доходів, витрат, руху грошових коштів та інших об'єктів обліку представлені як відповідні показники єдиного суб'єкта звітності.

Консолідована фінансова звітність складається за формами, визначеними НП(С)БОДС 101, шляхом впорядкованого додавання показників фінансової звітності контрольованих суб'єктів державного сектору до аналогічних показників фінансової звітності контролюючого суб'єкта державного сектору відповідно до вимог, визначених пунктом 3 розділу II Національного положення (стандарту) бухгалтерського обліку в державному секторі 102 «Консолідована фінансова звітність» [2].

Загальна консолідована фінансова звітність для суб'єктів державного сектору складається ДКС України для отримання узагальненої інформації про майновий стан та результати діяльності суб'єктів державного сектору та окремих бюджетів.

Загальна консолідована фінансова звітність включає в себе консолідований баланс, консолідований звіт про фінансовий результат, консолідований звіт про рух грошових

коштів, консолідований звіт про власний капітал згідно з додатками до НП(С)БОДС 102. При цьому формування загальної консолідованої фінансової звітності суб'єктів державного сектору та бюджетів здійснюється шляхом впорядкованого додавання показників консолідованої фінансової звітності контролюючих суб'єктів державного сектору та бюджетів.

Розкриття статей звітів загальної консолідованої фінансової звітності здійснюється згідно з порядком заповнення форм фінансової звітності в державному секторі, встановленим відповідно до законодавства.

Загальна консолідована фінансова звітність складається за показниками консолідованої фінансової звітності контролюючих суб'єктів державного сектору та бюджетів з використанням єдиної облікової політики для подібних операцій та інших подій за схожих обставин.

Якщо при складанні загальної консолідованої фінансової звітності неможливо застосувати єдину облікову політику, то про це повідомляється у примітках до загальної консолідованої фінансової звітності державного сектору. При цьому потрібно враховувати, що консолідована інформація про виконання бюджету (кошторису) формується відповідно до вимог Бюджетного кодексу України.

Список використаних джерел

1. НП(С)БО 101 «Подання фінансової звітності», затверджене наказом Міністерства фінансів України від 28.12.2009 № 1541. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0095-11>.
2. НП(С)БОДС 102 «Консолідована фінансова звітність», затверджене наказом Міністерства фінансів України від 24.12.2010 № 1629. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0087-11>
3. Лучко М.Р. Питання консолідованої фінансової звітності у контексті реформування бухгалтерського обліку в Україні / М. Лучко // Фінанси України. – 2006. – № 8. – С. 75-82.
4. Мельник Н. Г. Облікове забезпечення транспарентності в державному секторі: проблеми України та досвід ЄС / Н. Г. Мельник // Збірник наукових праць Подільського державного аграрно-технічного університету. Економічні науки. - 2016. - Вип. 24(3). - С. 147-155.
5. Яцишин С.Р. Методика і технологія консолідованої фінансової звітності / С. Р. Яцишин // Ефективна економіка. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=5113>

Онищенко О.В.

кандидат економічних наук, доцент

Печарська А.С.

магістр

Кременчуцький національний університет імені Михайла Остроградського
м. Кременчук, Україна

ПРОБЛЕМИ ЦІЛЬОВОГО ВИКОРИСТАННЯ АМОРТИЗАЦІЇ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ

Інвестиції, спрямовані на придбання основних засобів носять довгостроковий характер у випадку, коли підприємство здійснює ефективну амортизаційну політику та забезпечує цільове використання коштів амортизаційних відрахувань.

Актуальність завдання формування ефективної амортизаційної політики зумовлене тими проблемами, які існують на українських підприємствах у сфері використання основних